

ПОЛІТ. CHALLENGES OF SCIENCE TODAY
ПОЛІТ. СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ НАУКИ
2015

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ
XV МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
МОЛОДИХ УЧЕНИХ І СТУДЕНТІВ

**ПОЛІТ.
СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ
НАУКИ**

8–9 квітня

ABSTRACTS OF
XV INTERNATIONAL
CONFERENCE OF YOUNG
RESEARCHERS AND STUDENTS

**POLIT.
CHALLENGES OF
SCIENCE TODAY**

8–9 April

УДК 001:378-057.87(063)

ПОЛІТ. Сучасні проблеми науки. Гуманітарні науки: тези доповідей XV Міжнародної науково-практичної конференції молодих учених і студентів, м. Київ, 8-9 квітня 2015 р., Національний авіаційний університет / редкол. М.С. Кулик [та ін.]. – К. : НАУ, 2015. – 428 с.

У збірнику представлені тези доповідей докторантів, аспірантів, молодих учених і студентів, які взяли участь у роботі XV Міжнародної науково-практичної конференції «Політ. Сучасні проблеми науки» за напрямом «Гуманітарні науки».

Для широкого кола фахівців.

*Рекомендовано до друку вченою радою
Національного авіаційного університету
(протокол № 2 від 18.03.2015)*

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

Головний редактор

Кулик М.С., ректор НАУ, доктор технічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки

Заступники головного редактора

Харченко В.П., проректор з наукової роботи НАУ, доктор технічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки
Гудманян А.Г., директор Гуманітарного інституту, доктор філологічних наук, професор

Члени редколегії

Бурлакова І.В., доктор філологічних наук, професор
Дротянко Л.Г., доктор філософських наук, професор
Ковтун О.В., доктор педагогічних наук, професор
Котикова О.М., доктор педагогічних наук, професор
Лузік Е.В., доктор педагогічних наук, професор
Тюрменко І.І., доктор історичних наук, професор
Хомерікі О.А., доктор соціологічних наук, професор
Зінченко В.Б., кандидат педагогічних наук, професор НАУ
Петренко О.В., кандидат психологічних наук, доцент
Сидоренко С.І., кандидат філологічних наук, доцент
Турчина Н.І., кандидат наук з ФВіС, доцент
Шостак О.Г., кандидат філологічних наук, доцент
Ягодзінський С.М., кандидат філософських наук, доцент

Контактна інформація

Тел. / факс: (+38 044) 406-70-36
www: <http://gmi.nau.edu.ua>
e-mail: guman@nau.edu.ua

ISBN 978-617-646-298-9

©Національний авіаційний університет, 2015

УДК 811.111'367 (043.2)

Авілова М.С.

Національний авіаційний університет, Київ

СИНТАКСИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗМОВНОГО АНГЛІЙСЬКОГО МОВЛЕННЯ

Проблема вивчення синтаксису розмовного англійського мовлення є актуальною проблемою сучасної лінгвістики. Актуальність пояснюється визначальною роллю, яке відіграє розмовне мовлення в системі інших функціональних різновидів мови. Лінгвісти намагалися пояснити мову без спирання на екстралінгвістичні фактори, однак згодом з'являється дисципліна коллоквалістика, однією із завдань якої є дослідження розмовного синтаксису. Цією проблемою займалися багато вчених-лінгвістів, а саме Ю. Скребнев, Г. Вейхман, В. Бузаров, О. Сіротініна, Л. Чахоян, М. Блох, Е. Трофімова та інші.

Розмовне мовлення як особливий функціональний різновид мови і, відповідно, як особливий об'єкт лінгвістичного дослідження, характеризується тісним зв'язком з екстралінгвістичними чинниками. Найважливішою ознакою розмовного мовлення є його спонтанність, непередбаченість. Також на мовлення впливають індивідуальні, психологічні та соціальні фактори.

Розмовне англійське мовлення має власний синтаксис, відмінний від синтаксису нормативної мови. При використанні стилізованого розмовного мовлення у діалогах персонажів художньої літератури відбувається типізація, тому що подібні синтаксичні структури заздалегідь змодельовані, у той час як усне розмовне мовлення є явищем спонтанним. Для синтаксису розмовного англійського мовлення характерні інверсія, спрощення речень, еліптичність, компресія та повторення, зміна конструкцій через експресивність, додавання надлишкової інформації. Не дивлячись на фіксований порядок слів в англійському мовленні, в усній англійській мові може вживатися інверсія, особливо у мові автора після прямої мови, у поясненні до репліки персонажа.

Для англійського розмовного мовлення характерні емоційна та експресивна забарвленість, і як наслідок – зміна структури за рахунок різноманітних синтаксичних конструкцій (повтори, інверсія, формальні елементи вираження експресії, питально-окличних речення, бездієслівні спонукальні речення, подвоєні фрази тощо).

Еліптичні конструкції речень є однією з найхарактерніших особливостей англійського розмовного мовлення. Еліптичність може проявлятися на всіх рівнях речення, опускається може як підмет, присудок, підмет з присудком, так і службові частини мови, такі, як наприклад, артикль.

Тенденція до надлишковості пов'язана в першу чергу з непередбаченістю розмовного мовлення. До надлишкових елементів належать так звані time fillers, (слова, які не мають семантичного навантаження), а також різноманітні повтори (повтор сполучника *and*, повтори членів речення з метою посилення емоційності висловлювання).

Науковий керівник: Шахновська І.І., к. філол. н., доцент

УДК 159.9.072:378-057.87:001.8 (043.2)

Волинець А.В., Редько О.О.
Національний авіаційний університет, Київ

ДОСЛІДЖЕННЯ СОЦІАЛЬНИХ АСПЕКТІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ОРІЄНТАЦІЇ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ УКРАЇНИ

Дослідження професійної орієнтації (ПО) української студентської молоді є необхідним на сьогоднішній день, адже від цього залежить не лише благополуччя випускника ВНЗ, а й розвитку України в цілому. Сьогодні люди під впливом різких суспільно-економічних змін кардинально переосмислюють своє ставлення до професії. Тому перед державою стоїть надзвичайно важливе завдання – ПО молоді на усвідомлений вибір майбутньої трудової діяльності. Нажаль, доволі мало уваги науковців приділяється проблемі ПО в залежності від суспільних потреб, і мають в основному суто педагогічний характер. Зацікавленість вивчення даного питання викликана актуальністю розширення кола досліджених явищ, зокрема впливу суб'єктивних факторів, застосовуючи нові методи та технології.

В даній роботі викликало зацікавленість дослідження функціонування ПО серед сучасної української студентської молоді, яка вже обрала професію та навчається за конкретним напрямком. Проаналізувавши теоретико-методологічні основи ПО молоді, ми прийшли до висновку, що це питання постає в центрі уваги науковців багатьох галузей. Професійний розвиток розглядається як один з аспектів загального розвитку особистості. Тому в теоріях ПО головною тезою є те, що вона продовжується протягом усього життя, так як розвиток індивіда не завершується в юнацькому віці.

ПО слід розглядати як комплексну науково обґрунтовану систему методів та засобів впливу на особу з метою оптимізації її професійного вибору на основі врахування особистісних характеристик кожного індивідуума та потреб ринку праці. Вона спрямована на досягнення балансу між потребами суспільства в конкретних видах професійної діяльності та професійними інтересами, можливостями людини.

Орієнтуючись на досвід досліджень, що проводились стосовно питань ПО, а також з цілей нашого дослідження, був обраний метод опитування. За допомогою опитування студентської молоді та представників державних структур щодо професійної орієнтації, визначено систему об'єктивних та суб'єктивних чинників індивідуального вибору професії (власні інтереси, здібності, схильності, вплив ЗМІ, потреб економічного регіону в кадрах певної професії, престиж, імідж професії, поради батьків, друзів, шкільних педагогів та гендерні стереотипи), що у сукупності створюють систему соціальних механізмів ПО.

Функціонування системи ПО в Україні відбувається не в повному обсязі й потребує підтримки та ініціатив з боку держави. Основними проблемами є нестача коштів для проведення робіт з ПО, з чого впливає відсутність її контролю якості та оновлення інформації щодо уявлення про конкретні професії, орієнтуючись на сучасний стан ринку праці та потреб роботодавців в молодих українських фахівцях.

Науковий керівник: Мокійчук В.М., к. т. н., доцент

УДК 159.922.8 (043.2)

Горобей В.П.
Національний авіаційний університет, Київ

СТАТЕВІ ВІДМІННОСТІ ПРОЯВУ ПІДЛІТКОВОЇ ТРИВОЖНОСТІ

Велике значення для гармонійного розвитку підлітка має психічне здоров'я, тобто стан психологічного, фізичного та соціального благополуччя. Основною складністю даного вікового періоду є швидкий темп змін, що відбуваються із дитиною. Підліток переживає періоди підвищеної чутливості до навколишнього світу, коли він відчуває себе менш захищеним, ніж зазвичай. Переживання підлітка пов'язані, зокрема, із зовнішністю та уявленням про себе, оцінкою однолітків та стосунками із батьками, навчанням тощо (самооціночна, міжособистісна та навчальна тривожність, за А. М. Прихожан). Оскільки тривожність часто стає пусковим механізмом розладів емоційної сфери особистості, актуальним є дослідження причин виникнення та пошук засобів корекції тривожної поведінки у школярів. Суттєву роль відіграє також вивчення статевої відмінностей прояву тривожності.

Емоційний стан, що виникає за умови сприйняття ситуації як невизначеної, в психологічній літературі розглядають як *стан тривоги*. В основі феноменології тривоги лежить переживання страху, спільним для них є почуття занепокоєння, розгубленості. Проте тривога, на відміну від страху, лише в частині випадків переживається як негативне відчуття майбутньої загрози; радісне хвилювання чи хвилююче очікування також є проявами тривоги. Індивідуальна психологічна особливість, яка проявляється у підвищеній схильності відчувати занепокоєння в різноманітних життєвих ситуаціях, трактується як *тривожність*. Тривожна людина постійно очікує несприятливого розвитку якихось подій і навіть у досягненні успіху сподівається на негативні наслідки – висловлювання, оціночні судження, переживання, дії з боку оточуючих. Поряд з визначенням дослідники виділяють різні види та рівні цього явища, зазначаючи, що нормальному пристосуванню до середовища сприяє середній рівень, тоді як низький чи занадто високий рівень є фактором дезадаптації особистості. Ч. Спілбергер виділяє особистісну тривожність та ситуативну тривогу. Перша передбачає широке коло об'єктивно безпечних обставин, які суб'єктивно переживаються як такі, що несуть загрозу самоцінності чи навіть життю. Друга виникає як короточасна реакція на конкретну ситуацію, яка містить об'єктивну чи суб'єктивну загрозу для людини.

Нами було проведено дослідження шкільної тривожності серед учнів 7-х класів за допомогою методики Філіпса, у якому встановлено статистично значимі відмінності в рівнях її прояву серед юнаків та дівчат. Для переважної більшості учнів рівень тривожності є середнім (норма). Інші учні мають низький рівень тривожності, причому переважають серед цих досліджуваних саме *юнаки*. Виявлена тенденція заслуговує на увагу в подальших дослідженнях, оскільки *«нечутливість до неблагополуччя»*, як правило, має компенсаторний, захисний характер та перешкоджає повноцінному формуванню особистості.

Науковий керівник: Сапельник О.В., викладач

ЗМІСТ

Мова як соціокультурний феномен.....	3
Психологічні аспекти людського фактору у світі високих технологій	71
Актуальні питання документознавства та інформаційної діяльності	100
Лінгвістичні аспекти науково-технічного прогресу	143
Іноземні мови для фахівців гуманітарної галузі	185
Європейський вибір вищої технічної освіти	216
Соціально-політичні науки	247
Сучасні проблеми суспільства.....	278
Лінгвокультурологія	330
Актуальні проблеми сучасного філософського знання	363
Фізичне виховання в умовах сучасності	405

Наукове видання

ПОЛІТ СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ НАУКИ

Тези доповідей
XV Міжнародної науково-практичної
конференції молодих учених і студентів

8-9 квітня 2015 року

напряом ГУМАНІТАРНІ НАУКИ

*Опубліковано в авторській редакції
однією із трьох робочих мов конференції:
українською, англійською, російською*